

ע"פ 58250/02/17 - ישר קפה בע"מ,שלמה כזיס,רוזה בחור נגד ועדה מקומית לתכנון ובניה תל-אביב יפו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 58250-02-17 ישר קפה בע"מ ואח' נ' ועדה מקומית לתכנון ובניה תל-אביב יפו

לפני: כבוד השופטת עמית מרים סוקולוב

המערערים 1. ישר קפה בע"מ

2. שלמה כזיס

3. רוזה בחור

ע"י ב"כ עו"ד שי מ. רוסינסקי

נגד

המשיבים

ועדה מקומית לתכנון ובניה תל-אביב יפו

ע"י ב"כ עו"ד נעמה בנצקי

פסק - דין

בפני ערעור על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בתל אביב (כב' השופט ר' פרי) מיום 16.2.2117 לפיה נדחתה בקשת המערער לביטול פסק דין שניתן בהעדר ביום 10.1.2017.

הרקע

ביום 4.12.2016 הוגש כתב אישום נגד המערערים בגין עיסוק ללא רישיון בעסק טעון רישוי.

בכתב האישום נאמר כי לפחות מתאריך 1.7.2015 עסקו המערערים בבית העסק בעסקם שברח' לוינסקי 108 בתל-אביב בהכנת מיצים טבעיים, מזון להגשת כריכים ארוזים, מאפים ומשקאות קלים וחמים.

ביום 10.1.2017 זומנו המערערים כדין לדין בבית משפט קמא. המערערים לא התייצבו לדין ובית משפט קמא הרשיעם על פי הוראות סעיף 240 לחסד"פ בעבירה נשוא כתב האישום, הטיל עליהם את הקנסות כמפורט בגזר הדין וניתן צו להפסקת עיסוק בעסק דנן.

להלן בקצרה טיעוני המערערים

1. למערערים לא נערך שימוע עובר להגשת כתב האישום ומטעם זה בלבד לא ניתן להרשיעם.
2. לא נעברה עבירה, במועד הנטען בכתב האישום העסק פעל במתכונת הרצה בלבד.
3. המערערים לא התייצבו לדין מחמת אי הבנה, הם סברו כי חברת קופיקס בע"מ תסדיר את הליכי

הרישוי ולכן אין הם מחויבים בהתייצבות.

4. שגה בית משפט קמא כאשר קבע כי הבקשה הוגשה לאחר תום מועד 30 ימים ממתן פסק הדין. למעשה טרם חלף המועד מיום שהומצאה למערערים ההודעה לתשלום הקנס ביום 2.2.2017.
5. שגה בית משפט קמא בקובעו כי יש לתמוך את הבקשה לביטול פסק הדין, בתצהירי המערערים.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בחומר הראיות שבתיק בית משפט קמא, סבורתי כי דין הערעור להידחות. אין חולק כי המערערים זומנו כדין למועד הדיון, אולם מטעמים כאלה ואחרים בחרו לא להופיע במועד זה. דחינו, המערערים עשו דין לעצמם ומאחר וסברו לדבריהם כי צד ג' יטפל בבקשת הרישוי, לא התייצבו במועד הדיון בבית המשפט. אף לא טרחו להודיע על כך לבית משפט קמא או לברר האם אכן לא מוטלת עליהם החובה להתייצב במועד הדיון.

הטעם שצוין לאי התייצבותם של המערערים לדיון, איננו טעם המצדיק אי התייצבות לדיון בבית משפט וביטול פסק דין שניתן בהעדר. יתר על כן, אף לא מצאתי כי נגרם עיוות דין למערערים המצדיק ביטול פסק הדין שניתן בהעדר.

אין חובה לקיים שימוע עובר להגשת כתב האישום בעבירות כגון דא, ואין מדובר בפגם המביא לביטולו של כתב האישום. זאת ועוד, לדברי המשיבה ביום 2.8.2016 נשלח למערערים מכתב רשום על ידי המשיבה המזמין אותם למסור את גרסתם לממצאי הביקורת נשוא כתב האישום, אך המכתב לא נענה על ידי מי מהמערערים.

אין חולק כי עסקם של המערערים התנהל ללא רישיון במועד בו נערכה הביקורת וגם במועד הגשת הבקשה, כשנתיים לאחר כן, עדיין לא היה לעסק רישיון. הטענה לפיה מדובר היה בתקופת הרצה של העסק נטענה על ידי המערערים בצורה סתמית לחלוטין וללא כל תשתית עובדתית וראייתית לכאורית. קיים איסור לנהל עסק ללא רישיון או היתר זמני לפחות, גם בתקופת ההרצה.

בנסיבות הללו, לא מצאתי כי שגה בית משפט קמא בהחלטתו, מאחר ולא התקיימו התנאים שפורטו בסעיף 130 לחסד"פ לצורך ביטול פסק דין שניתן בהעדר.

אשר על כן, אני דוחה את הערעור.

צו הפסקת העיסוק בעסק נשוא הדיון יכנס לתוקפו תוך 14 יום.

מזכירות בית המשפט תודיע על מתן פסק הדין.

ניתן היום, ז' אייר תשע"ז, 03 מאי 2017, בהעדר הצדדים.